

บุญเป็นของกลาง ต้องทำเอง ใครดักตวงได้มากเท่าไร
ก็เป็นบุญของคนนั้น

เราต้องสร้างบุญให้มาก ใครก็ลื้มไม่ลง
แม้จะเป็นคนมีอำนาจ หรือร่ำรวยก็ตาม
พอเวลาหมดบุญแล้ว ใครโง่โง่ก็ลื้มลงได้
ถ้ายังมีบุญอยู่ ใครจะทำอะไรก็ลื้มไม่ลง

คนเราเวลามีบุญอยู่ ทุกอย่างก็รุ่งเรือง ดีไปหมด
จับอะไร ก็ก้าวหน้า

แต่เวลาหมดบุญ ทุกอย่างก็หมด อับจน ตกต่ำไปหมด